

16. David byl pastýřem ovcí a skladatelem žalmů

David byl v mládí pastýřem ovcí. Uměl hrát na citeru (hudební nástroj se strunami podobný harfě) a krásně zpíval. Písním, které složil, říkáme žalmy a některé můžeme slyšet v kostele při mši svaté.

David, o kterém víme, že ho Hospodin vybral za druhého krále Izraelitů, se po setkání se Samuelem vrátil domů a staral se o ovečky svého otce Jišaje. Jako dobrý pastýř musel David časně ráno vstát a vyhnat desítky oveček z ohrady, najít místo s trávou a dovést je tam, aby se mohly popást. Chránil je také před divokou zvěří (medvědy a lvy) a nebezpečnými místy, aby nespadly do nějaké propasti. Určitě usoudíte, že být pastýřem nebylo nic veselého a lehkého. David však svou práci pastýře dělal zodpovědně a rád. Kde se to v něm vzalo? Odkud bral David takovou odvahu a sílu? Nevyrostla v něm sama od sebe. Byla mu dána od Hospodina. David si toho také moc vážil a děkoval Hospodinu, že mu pomáhá a chrání ho i jeho ovečky. Když našel David volnou chvíli, bral do ruky citeru (hudební nástroj se strunami podobný harfě). Hrál na ni a u toho krásně zpíval písně, které si složil. Dnes těmto zpěvům říkáme žalmy a můžeme je slyšet v kostele. Zpívají se totiž při každé mši svaté. David hrál a zpíval tak dobře, že jeho písně všichni rádi poslouchali. Dokonce se o něm dozvěděli na královském dvoře a pozvali ho, aby přišel zahrát smutnému králi Saulovi. Král Saul se totiž od té doby, co od něj odešel Samuel a už ho neprovázelo Hospodinovo požehnání, necítil dobře a nemohl spát. V noci ho pronásledovaly špatné myšlenky, které mu podsouval zlý duch. Někdy král dostával i záchvaty zuřivosti, kdy rozbíjel všechno, co mu přišlo pod ruce. Jeho služebníci proto přišli za Davidem a poprosili ho, aby hrál králi tak dlouho, jak jen si bude přát. A opravdu. Když David přišel ke králi a rozezněl struny své citory, udělalo se Saulovi lépe.

Tak se stalo, že se David dostal na královský dvůr. Nebyla to jistě náhoda. Všechno to bylo v Hospodinově plánu. Měl-li se David jednou stát králem a vládnout Izraelitům, musel se poučit, jak to na královském dvoře chodí.

Úkol:

Byl to Hospodin, kdo způsobil, že si král Saul, který byl jinak zuřivý a nevrlý, Davida velmi oblíbil. Získal si ho svou milou povahou a hrou na ceteru. Když hrál, dokázal rozehnat královu zlost a jeho smutek a zlý duch od něho odcházel. Král Saul ho proto chtěl mít pořád u sebe. David byl tak příjemný kvůli tomu, že měl rád Boha a snažil se mu dělat radost. Ten totiž, kdo je blízko Pánu Bohu, je také pro ostatní dobrým společníkem a kamarádem, na kterého je vždy spolehnutí.